

इति मेदिनी ॥ (यथा, साहित्यदर्पणे ३ परि-
च्छेदः । “अस्माकं सखि ! वाससी न रचिरे
प्रैवेयकं नोञ्ज्वल” ।

“विचित्रोञ्ज्वलवेष्ठा तु बलनूपुरनिःखना” ॥

उञ्ज्वलः, स्त्री, (उत् + ज्वल + अच् ।) खण्डम् ।
इति राजनिघण्टुः ॥

उञ्ज्वलः, पुं, (उत् + ज्वल + अच् ।) षट्काररसः ।

इत्यमरः ॥ (यथा, नैषधे १ । १ ।

“स राशिरासीन्महसां महोञ्ज्वलः” ॥)

उञ्जम् श्रुत्यागे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (तुदां-परं-
सकं-सेट् ।) ज्योपध् इत्येके । उञ्जिभूतिभूति ।
ओञ्जिभूत् । श्रु उञ्जिभूती उञ्जिभूती । इति
दुर्गादासः ॥ अन्यत् उञ्जिभूतावौ द्रष्टव्यम् ॥

उञ्जम्, पुं, (उञ्जिभूतीति । उञ्ज + अच् ।) त्यागः ।
विसर्जनम् । (यथा, मनुः ११ । ५६ ।

“ब्रह्मोञ्जिता वेदनिन्दा कौटसाक्ष्यं सुहृद्भयः” ॥)

उञ्जितं, त्रि, (उञ्ज + क्त ।) उत्कृष्टम् । व्यक्तम् ।
वर्जितं । इति हज्जायुधः ॥ (यथा किराते । ५ । ६ ।

“अविरतोञ्जितवारिविपाखुभिः” ।

“उञ्जितायास्त्वया नाथ ! तदैव मरणं वरम्” ॥

इति रामायणे २ । ३० । २० ॥)

उञ्जं, स्त्री, (उञ्जि + घञ् ।) पक्षि चञ्चदावनवत् प्रस्य-
यह्वणं । यथा । उपास्यश्रुत्यात् क्षेत्रात् श्रेषावच-
यने । उञ्जेन पक्षि चञ्चदावनवद्व्यह्वणेन शिष्यते

सन्धीयते उञ्जशिलं उञ्जि उञ्जे शिल उञ्जे
ह्रज्जोरित्युक्तेः ह्रज्जेति इजुलत्वात् कः उञ्जशि-
लम् । संघातं विरहीतं विपर्यस्तञ्च नाम । “प्रक्या

न चेदुञ्जशिलेन दत्तः । फलेन मूलेन च वारिणा
च” इति । समाहारद्वन्द्वे उञ्जं शिलञ्च । उञ्जं

भैक्षञ्च यच्चान्यत्त्वं परियह्यन्तु ऋतम् । इति
निगमाभिधाने स्त्रीवम् । पुमानुञ्जतशिलं इति

वोपालिते पुंस्युक्तेः । भवभूतिद्वतशिलोञ्जे इति
गोवर्द्धनः । केचिदुञ्जशिलयोर्भेदमाहुः । “प्रति-

यहात् शिलं श्रेयस्ततोऽप्युक्तेः प्रशस्यते” । इति
तत्र शास्त्रादेर्निपातितपरिव्यक्तमञ्जरीणां आदानं

शिलं । शिलं धान्यमञ्जरीसंग्रहः । इति खामी
च । एकैकशः कपोतवज्रान्यकणोद्भूतमुञ्जः ।

तदुक्तं उञ्जो धान्यकणोच्च इति । शिलं ताज-
यादि दन्त्यादि च । धर्मालात् सत्यमिति ऋतम् ।

इति उञ्जशिलशब्दाकार्यां भरतः ॥

उञ्जः, पुं, (उञ्जि उञ्जे + घञ् ।) उञ्जशिलम् ।
इति ऋताधरः ॥ (यथा, रामायणे । २ । १४ ।

“मथि जातो दशरथात् कथमुञ्जेन वचयेत्” ॥)

उञ्जनं, स्त्री, (उञ्जि + ल्युट् ।) आपयादिपतितक-
णोपादानम् । इति श्रीभागवतम् ॥ उञ्जनं खुंटिया

लक्ष्मणेन चुनिया लक्ष्मणेन कुडाइया लक्ष्मणेन इत्यादि
भाषा ॥

उञ्जशिलं, स्त्री, (उञ्जश्च शीलसत्यकवद्भावः ।)
उञ्जशिलः । सा तु गृहीतशस्त्रेणात् श्रेषा-

वचयनम् । तत्पर्यायः । ऋतं २ । इत्यमरः ॥
इञ्जसिं १ उञ्जः १ उञ्जं ५ शिलं ६ । इति

तट्टीका ॥ (यथा, मनुः । १ । ५ ।

“ऋतमुञ्जशिलं ज्ञेयमऋतं स्यादयचितम्” ॥
उञ्जशिलः, त्रि, (उञ्जः शीलं वृत्तं यस्य ।) उञ्ज-
जीवी । उडुतशस्त्रस्य श्रेषाहरणकर्ता । इति
पुराणम् ॥ द्विचेष इति भाषा ॥

उटः, पुं, दृढपर्यायः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥

उटजः, पुं, स्त्री, (उटास्तृणपर्यायस्तेभ्यो जायते इति ।

उट + जन + ड ।) मुनीनां पत्ररचितग्रन्थम् ।

तत्पर्यायः । पर्याशाणां २ । इत्यमरः ॥ पर्याशाणां ३ ।

इति शब्दरत्नावली ॥ यथा रघुः ।

(“आकीर्णमृषिपत्नीनामुटजदारोधिभिः” । १ । ५० ।

“मृगैर्वृत्तं तरोमयमुटजाङ्गनभूमिषु” । २ । ५२ ।)

ग्रन्थमात्रम् । इत्यमरमाला ॥

उठ उपघाते । (भादिं-परं-सकं-सेट् ।) इति कवि-

कल्पद्रुमः ॥ ऋत्वादिः । ओठिति खलः साधुम् ।

इति दुर्गादासः ॥

उडु संहृतौ । (परं-सकं-सेट् ।) सौत्रघातुरयम् । इति

कविकल्पद्रुमः ॥ उडुपः । इति दुर्गादासः ॥

उडु, स्त्री स्त्री, (उ रोषोक्तिपूर्वकं डयते इति । उ

+ डी + डु मितद्वादित्वात् डुः ।) नक्षत्रम् ।

इत्यमरः ॥ (“तदोदराजः कुकुभः करैरुखम्” ।

इति भागवतं । १० । २६ । २ । तथा रघुवंशे । १६ । ६५ ।

“इन्दुप्रकाशान्तरितोडुतुल्याः” ।)

जले स्त्री । इत्यमरटीकायां भरतः ॥

उडुपः, पुं स्त्री, (उडुनेत्रजात् पाति रक्षतीति ।

उडु + पा + क ।) भेलकम् । भेला माड् इत्यादि

भाषा । तत्पर्यायः । ज्वः २ कौलः ३ । इत्यमरः ॥

भेलकः ४ उडुपः ५ तरणः ६ तारणः ७ तारकः

८ । इति शब्दरत्नावली ॥

(“तितोर्दुर्लभं मोहाडुडुपेनास्मि सागरम्” ॥

इति रघुवंशे । १ । २ ।) चन्द्रे पुं । इति मेदिनी ॥

(“अपश्यत् वदनं तस्य रश्मिन्तमिवोडुपम्” ।

इति महाभारते । वनपर्वणि ॥ चर्मैवावज्जपान-

पात्रं । यथा,—

“चर्मैवावज्जमुडुपं ज्वः काष्ठं करखवत्” ॥

इति सञ्जनः ॥)

उडुपतिः, पुं, (उडुणां पतिः ।) चन्द्रः । इति पुराण-

व्योतिषे ॥ (“अयाचितोपस्थितमम्बु केवलं रसा-

त्मकस्योडुपतेश्च रश्मयः” । इति कुमारः । ५ । २२ ।

“परिसुग्धतां बहिर्गिवोडुपतेः” । इति माघे ।)

उडुपथः, पुं, (उडुणां पथः ।) आकाशम् । इति

हेमचन्द्रः ॥

उडुम्बरं, स्त्री, (उडुं दृष्यातीति । उडु + ड + अच् ।)

ताम्बुम् । इति मेदिनी ॥ (“ताम्बुं सुखमुडुम्बरम्” ।

इति वैद्यकरत्नमाला । कर्षार्थं यथा,—

“उडुम्बरश्च पर्यायैः कर्षयन्निगद्यते” ॥

इति शाङ्गधरे पूर्वखण्डे प्रथमाध्यायः ।)

कर्षपरिमाणम् । इति वैद्यकरिभाषा ॥

उडुम्बरः, पुं, (उडु + ड + अच् ।) उडुम्बरवृक्षः ।

यज्ञमुडु इति भाषा । तत्पर्यायः । जन्तुफलः २

यज्ञाङ्गः ३ हेमदुग्धकः ४ । इत्यमरः ॥ ब्रह्मवृक्षः

५ । इति रत्नमाला । हेमदुग्धी ६ यज्ञफलः ७

यज्ञोडुम्बरः ८ । इति शब्दरत्नावली ॥ सदाफलः

६ क्षीरवृक्षः १० सुचन्दुः ११ श्वेतवल्कलः १२ ।
इति ऋताधरः ॥ अस्य गुणाः । उडुम्बरो हिमो
रुक्षो गुरुः पित्तकफास्रगुत् । मधुरस्तुवरो वर्ध्नी

व्रणशोधनरोपणः ॥ इति भावप्रकाशः ॥

(“उडुम्बरफलं पक्वं चूर्णितं कर्षमात्रकम् ।

संनिहेन्मधुना सर्वमनुपात्रं सुखावहम्” ॥

इति वैद्यकरत्नसारसंग्रहे भूजाघाताधिकारे ।)

अन्यत् उडुम्बरशब्दे द्रष्टव्यम् ॥ देहकी । गोव-

राटेर निचेर काठ इति भाषा । पर्यङ्गम् । नपुं-

सकमिति यावत् । कुष्ठरोगभेदः । इति मेदिनी ॥

उडुम्बरपर्णी, स्त्री, (उडुम्बरस्य पर्यायमिव पर्यायस्याः ।)

दन्तीवृक्षः । इति शब्दचन्द्रिका । (उडुम्बरपर्णी-

शब्दे ऽस्या विशेषो ज्ञेयः ॥)

उडुपः, पुं स्त्री, (उडुपशब्देऽस्य व्युत्पत्तिर्ज्ञेया ।)

उडुपः । भेला इति भाषा । चन्द्रे पुं । इति

द्विरूपकोषः ॥

उडुयनं, स्त्री, (उत् + डी + ल्युट् ।) नभोगतिः ।

ओडा इति भाषा । यथा नैषधे १ । १२५ ॥

“गतो विशयोडुयने निराश्रताम्” ॥

(“सोऽपि तमादाय सम्पातोडुयनेन प्रस्थितः” ।

इति पञ्चतन्त्रे ॥)

उडुमारं, त्रि, (उल्लूखः डामरः ।) श्रेष्ठम् । तत्प-

र्यायः । उडुटं २ उत्तलम् ३ । इति त्रिकाण्ड-

शेषः ॥ (पुं तन्त्रविशेषः ॥)

उडुगिं, स्त्री, (उत् + डी + क्त ।) खगगतिविधौ ।

पक्षिणां ऊर्द्धगमनम् । इत्यमरः ॥

(“अहं सम्पातादिकान्छानुडुगिगतिविशेषान्

वेद्मि” । इति पञ्चतन्त्रे ॥)

जडुयमानः, त्रि, (उत् + डी + शानच् ।) उडुयन-

विश्लेषपक्ष्यादिः । उडुन्त ओडुता इत्यादि भाषा ॥

उडुीशः, पुं, (उत् + डी + श ।) यदा उडुनां उत्पथ-

गामिनां योगिनामित्यर्थः ईशः महादेवस्य योगी-

श्वरत्वात् । आगमशास्त्रविशेषः । शिवः । इति

मेदिनी ॥

उत, अ, प्रश्नः । वितर्कः । इति मेदिनी ॥ अत्यर्थं

सन्देहः । इति शब्दरत्नावली ॥ (ऊर्द्धम् । अ-

पर्यर्थे ॥)

उत अ, (उ शब्दे + क्त ।) अत्यर्थम् । विकल्पः । सङु-

च्चयः । वितर्कः । प्रश्नः । पादपुराणम् । इति

मेदिनी ॥ (अपर्यर्थे । एवार्थे । “किमेतदारख्यं

उत यान्दम्” । इति पञ्चतन्त्रे । “तत्किमयमातृप्र-

दोषः स्यात् उत यथा मे मनुष्ये वृत्तते” ।

इति शाकुन्तले । “वीरो रसः किमयमित्युत दर्प-

एवः” । इति उत्तरचरिते ॥)

उतं, त्रि, (अ + क्त ।) यथादित्वात् सन्मसारणम् ।)

तन्तुसन्तानः । वीना इति भाषा । तत्पर्यायः ।

ऊतं २ स्यूतम् ३ । इत्यमरः ॥

उतथ, पुं, मुनिविशेषः । स च अक्षिरः पुत्रः । इति

पुराणम् ॥

(“त्रयस्वक्षिरसः पुत्रा लोके सर्वत्र विभृताः ।

दृहस्पतिसतथ्यश्च संवत्संघं धृतव्रतः” ॥

इति महाभारते आदिपर्वणि ॥)